

Energetický regulační úřad

Ing. Alena Vitásková
předsedkyně

Č. j.: 03483- 9/2012-ERÚ

V Jihlavě dne 1. srpna 2012

Rozhodnutí

O rozkladu společnosti České Energetické Centrum Jih s.r.o., se sídlem Václavské nám. 772/2, 110 00 Praha 1 - Nové Město, IČ: 270 66 151, zastoupené [REDACTED] (dále též „účastník řízení“ nebo „kontrolovaná osoba“), proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu ze dne 18. května 2012 č. j.: 03483-4/2012-ERÚ (sp. zn. KO-03483/2012-ERÚ), kterým Energetický regulační úřad uložil účastníkovi řízení pokutu ve výši 1 400 000 Kč a náhradu nákladů řízení ve výši 1 000 Kč za spáchání správního deliktu podle § 24 odst. 1 písm. a) zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně spotřebitele“), kterého se dopustil tím, že jako držitel licence na obchod s elektřinou a obchod s plynem v období od 17. května 2011 do 29. listopadu 2011 uváděl ve smlouvách o sdružených službách dodávky elektřiny a plynu společnost České energetické centrum a.s. po celou dobu platnosti smlouvy jako garanta nižších cen elektřiny a plynu pro zákazníky než je cena jejich současného dodavatele, čímž naplnil znaky klamavé obchodní praktiky ve smyslu § 5 odst. 1 písm. b) zákona o ochraně spotřebitele a dopustil se nekalé obchodní praktiky ve smyslu § 4 odst. 3 zákona o ochraně spotřebitele, jsem podle § 96 odst. 2 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), na návrh rozkladové komise, ustavené podle § 152 odst. 3 správního řádu, rozhodla takto:

Rozklad společnosti České Energetické Centrum Jih s.r.o., se sídlem Václavské nám. 772/2, 110 00 Praha 1 - Nové Město, IČ: 270 66 151, proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu ze dne 18. května 2012 pod č. j.: 03483-4/2012-ERÚ (sp. zn. KO-03483/2012-ERÚ), zamítám a napadené rozhodnutí potvrzuji.

Odůvodnění:

Dne 4. listopadu 2011 Energetický regulační úřad (dále též „Úřad“) oznámil účastníkovi řízení zahájení kontroly podle § 12 odst. 2 písm. a) zákona č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů, jejímž předmětem bylo dodržování povinností stanovených v § 4 až 6 a § 12 zákona o ochraně spotřebitele. O výsledku kontroly byl dne 30. ledna 2012 sepsán protokol č. K002611. Při kontrole Energetický regulační úřad zjistil, že v tiskopise smluv o sdružených službách dodávky elektřiny a plynu kontrolovaná osoba

označená jako „obchodník“ uváděla text „*České Energetické Centrum a.s. garantuje zákazníkovi nižší cenu elektřiny a plynu než současný dodavatel (platí pro zákazníky ČEZ, PRE, EON u elektřiny a PP, STP, VČP, ZČP, JMP, SMP u plynu) po celou dobu platnosti smlouvy.*“. Vzhledem ke skutečnosti, že oprávněný zákazník nemá podle textu smlouvy žádný vztah ke společnosti České Energetické Centrum a.s., vyhodnotil Energetický regulační úřad tento údaj jako potenciálně pravdivý, nicméně uvádějící zákazníka v omyl, že garance nižší ceny mu při sjednání smlouvy poskytuje smluvní dodavatel – České Energetické Centrum Jih s.r.o. Jelikož obchodní firma obou subjektů je velmi podobná a užívají obdobné obchodní logo, jedná se o zaměnitelné subjekty a zákazník nemusel při sjednání smlouvy rozlišit, že garance nižší ceny není poskytována smluvním dodavatelem. Užití uvedeného textu ve smlouvě bylo kontrolními pracovníky vyhodnoceno jako klamavá obchodní praktika ve smyslu § 5 odst. 1 písm. b) zákona o ochraně spotřebitele, která představuje nekalou obchodní praktiku ve smyslu § 4 odst. 3 zákona o ochraně spotřebitele.

Dne 9. února 2012 předala kontrolovaná osoba Energetickému regulačnímu úřadu své vyjádření ke kontrolnímu protokolu, v němž uvedla, že uvedený text byl do smluv vložen v důsledku tiskové chyby a od 1. února 2012 byl nahrazen textem novým. Zákazníci dle názoru kontrolované osoby nebyli nijak poškozeni, neboť byli prostřednictvím webových stránek kontrolované osoby informováni o uzavření smlouvy mezi Českým Energetickým Centrem Jih s.r.o. a Českým Energetickým Centrem a.s. o převzetí uvedené garance nižší ceny. Dne 29. února 2012 vydal Energetický regulační úřad rozhodnutí o námitkách kontrolované osoby pod č. j.: 05997-81/2011-ERÚ, kterým nevyhověl podaným námitkám a potvrdil kontrolní zjištění obsažená v protokolu o kontrole č. K002611. Kontrolovaná osoba dle názoru Úřadu nezpochybnila kontrolní zjištění, pouze uvedla, jak došlo k vytýkanému jednání. Údaj uvedený ve smlouvě uváděl zákazníky v omyl, že garanci nižší ceny poskytuje smluvní dodavatel České Energetické Centrum Jih s.r.o. Skutečnost, že kontrolovaná osoba uveřejnila na webových stránkách ec-jih.cz bez uvedení data text o převzetí garance nižší ceny kontrolovanou osobou, nemá vliv na posouzení obchodní praktiky jako nekalé.

Dne 19. dubna 2012 bylo kontrolované osobě oznámeno zahájení správního řízení pro podezření ze spáchání správního deliktu podle § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele naplněného porušením zákazu nekalých obchodních praktik podle § 4 odst. 3 zákona o ochraně spotřebitele.

Dne 18. května 2012 vydal Energetický regulační úřad rozhodnutí pod č. j.: 03483-4/2012-ERÚ, kterým účastníkovi řízení za spáchání správního deliktu podle § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele udělil pokutu ve výši 1 400 000 Kč a náhradu nákladů řízení ve výši 1 000 Kč. Uvádění garanta nižší ceny ve smlouvách o sdružených službách, který nebyl účastníkem právních vztahů založených těmito smlouvami, vyhodnotil Energetický regulační úřad jako klamavou obchodní praktiku ve smyslu § 5 odst. 1 písm. b) zákona o ochraně spotřebitele, čímž došlo k porušení § 4 odst. 3 zákona o ochraně spotřebitele, kterým se zakazuje užívání nekalých obchodních praktik. Energetický regulační úřad na základě kontroly zjistil, že v době od 17. května 2011 do 29. listopadu 2011, kdy účastník řízení uváděl ve smlouvách výše uvedený text, sjednal 34 901 smluv o sdružených službách dodávky elektřiny a plynu a 9 119 smluv bylo v tomto období aktivních. Energetický regulační úřad konstatoval, že ve smyslu § 4 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele je obchodní praktika nekalá, je-li jednání podnikatele vůči spotřebiteli v rozporu s požadavky odborné péče a je způsobilé podstatně ovlivnit jeho rozhodování tak, že může učinit obchodní

rozhodnutí, které by jinak neučinil, přičemž za nekalou praktiku je jednání považováno při naplnění výše uvedených znaků, bez ohledu na skutečnost, zda naplňuje znaky konkrétní skutkové podstaty agresivních nebo klamavých praktik. Pro klamavé praktiky podle § 5 odst. 1 písm. b) zákona o ochraně spotřebitele je podstatné, zda důležitý údaj uváděný obchodníkem je způsobilý potencionálně spotřebitele uvést v omyl. V daném případě se klamavé obchodní praktiky dopustil účastník řízení tím, že odkazoval na odlišný subjekt podnikající v totožném odvětví a uvedl zákazníka v omyl, že účastník řízení sám jako jedna ze smluvních stran poskytuje garanci nižší ceny. Energetický regulační úřad uvedl, že odpovědnost účastníka řízení za správní delikt je objektivní a není tedy podstatné, zda účastník řízení uvedený text ve smlouvách uváděl v důsledku tiskové chyby. Při stanovení výše pokuty Energetický regulační úřad vycházel ze závažnosti správního deliktu, způsobu jeho spáchání, jeho následků, trvání a okolností spáchání. Energetický regulační úřad posoudil jednání účastníka řízení jako závažné, neboť na trhu s energiemi mají zákazníci jen omezené možnosti ovlivnit podmínky a obsah smluv. Užití uvedeného údaje bylo schopno vzhledem k počtu smluv uzavřených v předmětném období ovlivnit velké množství spotřebitelů. Jako polehčující okolnost Energetický regulační úřad uznal tvrzení účastníka řízení, že k uvedení daného údaje došlo v důsledku tiskové chyby, tj. nikoliv záměrně. Závažnost deliktu umocňuje především délka jeho trvání. Energetický regulační úřad zohlednil poměry účastníka řízení a dovodil, že uložená sankce nemůže mít ve vztahu k účastníkovi řízení likvidační charakter.

Proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu pod č. j.: 03483-4/2012-ERÚ ze dne 18. května 2012 podal účastník řízení dne 1. června 2012 rozklad. Účastník řízení považuje rozhodnutí Energetického regulačního úřadu za nezákonné a nesprávné. Účastník řízení uvádí, že mezi ním a Českým Energetickým Centrem a.s. byla uzavřena smlouva o převzetí garance nižší ceny a tato skutečnost byla zveřejněna na jeho webových stránkách. Zákon o ochraně spotřebitele vymezuje klamavé obchodní praktiky odkazem v § 5 odst. 3 zákona o ochraně spotřebitele a dále stanovením znaků skutkové podstaty klamavé obchodní praktiky, přičemž Energetický regulační úřad posoudil jednání účastníka řízení jako jednání naplňující znaky podle § 5 odst. 1 písm. b) zákona o ochraně spotřebitele. Energetický regulační úřad z hlediska § 5 odst. 1 písm. b) zákona o ochraně spotřebitele neposoudil, zda údaj uváděný účastníkem řízení ve smlouvách byl důležitý ve smyslu § 5 odst. 4 zákona o ochraně spotřebitele a z napadeného rozhodnutí není seznatelné, proč je předmětný údaj důležitým údajem. Podle názoru účastníka řízení uváděný údaj nebyl způsobilý uvést spotřebitele v omyl, neboť by jeho uvedením musela být ovlivněna jeho vůle uzavřít smlouvu. Na straně spotřebitelů nemohlo k žádnému omylu dojít, neboť garance jim byla poskytována, nehledě na to, jakým subjektem. V tomto ohledu je rozhodnutí Energetického regulačního úřadu nepřezkoumatelné. Ohledně výše uložené pokuty účastník řízení uvádí, že je v rozporu s § 24b odst. 2 zákona o ochraně spotřebitele nepřiměřeně vysoká. Porušení zákona ze strany účastníka řízení nebylo způsobeno úmyslně, a jelikož šlo o jednání kratší než jeden rok, nemělo být posuzováno jako dlouhodobé a bráno jako přitěžující okolnost (účastník řízení odkazuje na rozhodovací činnost Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže). Při určení výše pokuty se Úřad nezabýval otázkou, jak bylo jednání účastníka řízení způsobilé ovlivnit jednání spotřebitelů. Podle názoru účastníka řízení je pokuta nepřiměřená i ve vztahu k hospodářským výsledkům účastníka řízení. Z výše uvedených důvodů účastník řízení

navrhuje, aby předsedkyně Energetického regulačního úřadu napadené rozhodnutí zrušila a řízení zastavila.

Rozklad účastníka řízení byl podán včas a splňoval předepsané náležitosti. Na základě podaného rozkladu jsem po jeho projednání v rozkladové komisi zřízené podle § 152 odst. 3 správního řádu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise o podaném rozkladu rozhodla tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozhodnutí, a to z následujících důvodů.

Podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumává odvolací správní orgán soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem.

Podstatou námitek účastníka řízení je argumentace, že jeho jednání nenaplnilo znaky skutkové podstaty nekalé obchodní praktiky, přičemž uvedeného jednání se účastník řízení měl dopustit užitím klamavé obchodní praktiky ve smyslu § 5 odst. 1 písm. b) uvedeného zákona. K tomu je třeba uvést, že účastník řízení v rozkladu neuvádí žádné konkrétní námitky vůči závěru, že jeho jednání je nekalou obchodní praktikou podle § 4 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele, jak Energetický regulační úřad dovodil v odstavci 1 na straně 6 napadeného rozhodnutí, přičemž jednání je považováno za nekalou praktiku, pokud naplňuje znaky generální klauzule vyjádřené v § 4 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele, bez ohledu na skutečnost, zda je dále podřaditelné pod agresivní či klamavé praktiky. Námitky účastníka řízení směřují výhradně ke zpochybnění závěru Energetického regulačního úřadu, že jednání, za něž byla účastníkovi řízení uložena pokuta, naplňuje znaky klamavé obchodní praktiky podle § 5 odst. 1 písm. b) zákona o ochraně spotřebitele.

K tomu je třeba především uvést, že v daném případě uzavíral účastník řízení smlouvy o sdružených službách dodávky elektřiny a plynu se zákazníky. Uvedenými smlouvami tedy vznikl závazkový právní vztah toliko mezi účastníkem řízení a zákazníky, neboť závazkové vztahy jsou vztahy relativními, z nichž vznikají práva a povinnosti pouze určeným účastníkům právního vztahu. V daném případě bylo České Energetické Centrum a.s. uvedeno ve smlouvách jako garant nižší ceny, ale nebylo účastníkem uvedených smluv. Českému Energetickému Centru a.s. tedy ze smluv o sdružených službách dodávky elektřiny a plynu nevyplyvala žádná práva ani povinnosti a stejně tak smlouva nemohla založit subjektivní práva zákazníků na garantovanou nižší cenu ve vztahu k subjektu, který nebyl účastníkem smlouvou založeného právního vztahu.

Uvedením informace o poskytování garance nižší ceny byli zákazníci nepochybně uvedeni v omyl, protože účastníkovi řízení jakožto dodavateli elektřiny a plynu taková povinnost ze smlouvy nevyplyvala, tj. smlouvou byl simulován skutkový stav, který nebyl v souladu s realitou. Jak přitom uvedl již Energetický regulační úřad v napadeném rozhodnutí, byla by obchodní praktika ve smyslu § 5 odst. 1 písm. b) zákona o ochraně spotřebitele posouzena jako klamavá již tehdy, pokud by potencionálně mohla vyvolat u spotřebitele omyl, není tedy nezbytně třeba, aby byli spotřebitelé v omyl skutečně uvedeni. V uvedeném případě Energetický regulační úřad dovodil, že spotřebitelé byli v omyl uvedeni a to právě s ohledem na okolnosti a souvislosti, za nichž byla informace použita. V daném případě byla předmětná informace nepochybně použita během procesu uzavírání smluv mezi účastníkem řízení a zákazníky. Energetický regulační úřad ani v průběhu kontroly ani v rozhodnutí pod č. j.: 03483-4/2012-ERÚ ze dne 18. května 2012 nezpochybňoval, že České Energetické

Centrum a.s. mohlo poskytovat svým zákazníkům garanci nižší ceny, proto také Energetický regulační úřad nezpochybnil pravdivost tohoto údaje a jednání účastníka řízení kvalifikoval podle § 5 odst. 1 písm. b) zákona o ochraně spotřebitele, nikoliv podle § 5 odst. 1 písm. a) uvedeného zákona. Uvedením tohoto údaje ve smlouvách, i s ohledem na Energetickým regulačním úřadem popsanou zaměnitelnost účastníka řízení s Českým Energetickým Centrem a.s., byli zákazníci potencionálně uvedeni v omyl ohledně toho, že jim garanci nižší ceny poskytuje jejich smluvní dodavatel.

Účastník řízení již v průběhu kontroly uvedl, že spotřebitelé nemohli být jeho jednáním postiženi z toho důvodu, že mezi účastníkem řízení a společností České Energetické Centrum a.s. byla uzavřena smlouva o převzetí garance a jejich nárok byl tak zachován. S touto argumentací se však nemohu ztotožnit. Jelikož České Energetické Centrum a.s., tzn. subjekt, který byl uváděn jako poskytovatel garance nižší ceny, nebyl ve smluvním vztahu se zákazníky, negarantoval jim nižší cenu a jeho garanci tak nemohl převzít třetí subjekt, neboť z povahy věci společnost České Energetické Centrum a.s. nemohla na jiný subjekt převést smluvní povinnost, kterou sama neměla. Pokud došlo k uzavření smlouvy mezi účastníkem řízení a Českým Energetickým Centrem a.s., jednalo se o dvoustranný právní úkon, který neměl žádný dopad do právní sféry zákazníků. Je přitom nutné zohlednit, že uvedenou skutečnost v řízení účastník pouze tvrdil, ale neprokazoval, třebaže tak (jak byl ostatně ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu poučen) mohl učinit. Účastník řízení nejen existenci uvedené smlouvy neprokázal, ale ani neuvádí, kdy byla uvedená smlouva sjednána, přestože postižen byl za jednání v období od 17. května 2011 do 29. listopadu 2011 a není tedy zřejmé, v jakém období měla být takto zprostředkovaně na základě údajné smlouvy o převzetí garance tato zákazníkům poskytována. Energetický regulační úřad v napadeném rozhodnutí posuzoval primárně jednání účastníka řízení vedoucí k uzavření smluv se zákazníky v uvedeném období a v řízení bylo bez pochybností zjištěno, že by v době uzavírání smluv se zákazníky byla nižší cena garantována subjektem, který nebyl účastníkem smlouvy.

Z těchto hledisek je třeba hodnotit jako nevěrohodné tvrzení účastníka řízení, že na základě smlouvy s Českým Energetickým Centrem a.s. převzal na základě smlouvy o převzetí garance povinnost garantovat zákazníkům nižší cenu. Ve vztahu k zákazníkům jako oprávněným osobám totiž nepochybně povinnost garance nižší ceny sjednána nebyla. Právě ze zjištění, že žádná garance nižší ceny zákazníkům poskytována nebyla v době uzavření smlouvy a účastník řízení neprokázal existenci právního úkonu, na jehož základě by garanci poskytoval sám, je nutno v daném případě vycházet. I v případě, že by účastník své tvrzení ohledně převzetí garance prokázal, neměla by tato skutečnost vliv na jeho odpovědnost za správní delikt, neboť při uzavírání smluv v období, za něž byl postižen, nepochybně garance poskytována nebyla a ani způsob informování o převzetí garance (na webových stránkách společnosti), který účastník řízení uvádí, by nebylo možno ve vztahu k zákazníkům považovat za přiměřený. Účastník řízení v bodě 11 rozkladu správně vymezil omyl jako nesprávnou představu o určité situaci a v daném případě nepochybně u zákazníků vyvolal nesprávnou představu, že je jim poskytována garance nižší ceny, toto přesvědčení se však nezakládalo na skutečnosti. Nelze se ztotožnit s argumentací účastníka řízení, že uvedený údaj nebyl pro uzavření smlouvy podstatný. Mezi základní zásady v oblasti soukromého práva patří zásada smluvní autonomie, jejímž smyslem je, že je ponecháno zásadně na uvážení a rozhodnutí samotných subjektů, zda vůbec a s kým smlouvu uzavřou, jaký bude její obsah, jaká bude její

forma a mimo jiné i jaký typ smlouvy subjekty pro konkrétní případ zvolí. V případě uzavírání smluv o sdružených službách dodávky elektřiny a plynu je autonomie zákazníků významně omezena, neboť z důvodu užívání formulářových smluv ze strany obchodníka je podíl zákazníků na formování obsahu smluv značně omezen. Z tohoto hlediska je pro zákazníky důležité i přiměřené informování o právech a povinnostech smluvních stran. Jednání účastníka řízení potencionálně mohlo uvést zákazníka v omyl ohledně rozsahu jeho práv ze smlouvy, a proto nelze účastníkem uváděný údaj hodnotit jako nepodstatný.

Kdyby snad účastník řízení tvrdil, že garantem nižší ceny byl on a garanci nižší ceny zákazníkům poskytoval, ačkoliv ve smlouvě z důvodu tiskové chyby nesprávně uvedl jiný subjekt, nemusel by účastník řízení dojednávat s třetím subjektem převzetí garance, ač tak podle svých slov učinil.

Ohledně naplnění znaků skutkové podstaty vyjádřené v § 5 odst. 1 písm. b) zákona o ochraně spotřebitele účastník řízení dále rozporuje, že údaj jím uváděný ve smlouvách nebyl důležitým údajem ve smyslu § 5 odst. 4 zákona o ochraně spotřebitele. Ačkoliv správní orgán v napadeném rozhodnutí údaj uváděný ve smlouvách výslovně nekvalifikoval podle kategorií vymezených v § 5 odst. 4 zákona o ochraně spotřebitele, je zřejmé i z textu uvedeného v odstavci 1 na str. 7 napadeného rozhodnutí, že Energetický regulační úřad posoudil účastníkem řízení uváděný údaj jako důležitý pro daný smluvní vztah. Není přitom pochyb o tom, že důležitým údajem ve smyslu § 5 odst. 1 písm. b) zákona o ochraně spotřebitele byl údaj o poskytování garance nižší ceny. Tento údaj lze kvalifikovat jako důležitý údaj ve smyslu § 12 odst. 2 písm. b) zákona o ochraně spotřebitele, podle něhož informace o ceně nebo okolnost, že informace je neúplná anebo chybí, nesmí zejména vzbuzovat zdání, že stanovení ceny závisí na okolnostech, na nichž ve skutečnosti nezávisí. V uvedeném případě účastník řízení informoval zákazníky, že je jim poskytována garance nižší ceny, aniž by však její poskytovatel byl účastníkem smlouvy, tj. účastník řízení u zákazníků budil zdání, že stanovení ceny závisí na určité okolnosti, na níž však nezáviselo, neboť v okamžiku uzavírání smluv garance nebyla poskytována.

Je třeba zdůraznit, jak učinil již Energetický regulační úřad v napadeném rozhodnutí, že odpovědnost právnických osob nebo podnikajících fyzických osob za správní delikty je svou povahou odpovědností objektivní. Jestliže je odpovědnost za určitý delikt objektivní, pak se jedná o odpovědnost za následek, tj. bez ohledu na zavinění. Znamená to, že otázka zavinění se vůbec nezkoumá. Zkoumá se zejména naplnění obligatorních znaků objektivní stránky v dané věci dotčené skutkové podstaty, kterými jsou jednání, následek a příčinná souvislost mezi nimi. V uvedeném případě je tedy předpokladem deliktní odpovědnosti účastníka řízení protiprávní činnost, resp. nečinnost, v jejímž důsledku účastník řízení naplnil znaky jednání uvedeného v § 5 odst. 1 písm. b) zákona o ochraně spotřebitele. Je tak irelevantní z hlediska posouzení odpovědnosti za správní delikt argumentace účastníka řízení uvedená v bodě 18 rozkladu, podle níž účastník řízení neměl v úmyslu porušit zákon a poškodit spotřebitele. Skutečnost, že záměr porušit zákon nebyl ze strany Energetického regulačního úřadu prokázán, byla zohledněna jako polehčující okolnost při určení výše ukládané sankce. Podle § 24b odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele právnická osoba za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránila. V řízení však uvedená skutečnost nebyla prokázána a sám účastník řízení skutková zjištění nerozporoval, pouze uváděl, že k porušení zákona došlo omylem v důsledku tiskové chyby.

Ohledně výše uložené pokuty, kterou účastník řízení označuje za nepřiměřenou, se ztotožňuji s odůvodněním výše pokuty v napadeném rozhodnutí, neboť Energetický regulační úřad postupoval ve smyslu § 24b odst. 2 zákona o ochraně spotřebitele. Jako kritérium pro posouzení závažnosti deliktního jednání a v důsledku toho pro posouzení ukládané sankce může sloužit mj. i kritérium délky páchání deliktního jednání. U daného správního deliktu posoudil Energetický regulační úřad délku jeho trvání jako přitěžující okolnost, neboť účastník řízení uváděl předmětný údaj ve smlouvách déle než půl roku. Pokud by se skutečně jednalo o pouhou tiskařskou chybu, mohl účastník řízení jistě s vynaložením přiměřené péče a pozornosti zabránit porušování zákona dříve. V uvedeném případě není možné s odkazem na rozhodovací praxi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže dovozovat, že každé protiprávní jednání kratší než jeden rok představuje krátkodobý delikt, neboť délku protiprávního jednání je třeba posuzovat u každého správního deliktu individuálně, nikoliv v daném případě s odkazem na typově odlišné protiprávní jednání v hospodářské soutěži. Rozhodnutí Energetického regulačního úřadu si dále neodporuje v otázce posuzování zavinění účastníka řízení, jak účastník v bodě 19 podaného rozkladu uvádí, neboť Energetický regulační úřad posuzoval na jedné straně délku trvání deliktního jednání účastníka řízení a na druhé straně předpoklady odpovědnosti za správní delikt a úmyslnost jednání ve vztahu k výši ukládané pokuty. Energetický regulační úřad též při určování výše pokuty přímo nevycházel z hospodářských výsledků a tržeb účastníka řízení, pouze je v souladu s judikaturou (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 9/2008-133) zohlednil pro posouzení toho, zda výše uložené pokuty není ve vztahu k účastníkovi likvidační.

Při přezkumu rozhodnutí Energetického regulačního úřadu v rozsahu podle § 89 odst. 2 správního řádu jsem jako odvolací správní orgán, vzhledem k výše uvedenému, proto dospěla k závěru, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu s právními předpisy, konkrétně se zákonem č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů. Energetický regulační úřad řádně zjistil skutkový stav věci a napadené rozhodnutí rovněž splňuje požadavky kladené § 68 správního řádu na podobu správního rozhodnutí. Podle § 68 odst. 3 byly uvedeny důvody výroku, podklady pro jeho vydání a úvahy Energetického regulačního úřadu, kterými se řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů. V odůvodnění rozhodnutí byly rovněž uvedeny informace o tom, jak se Energetický regulační úřad vypořádal s návrhy a námitkami účastníka řízení. Z těchto důvodů jsem rozklad účastníka řízení zamítla a napadené rozhodnutí potvrdila.

Poučení o opravném prostředku:

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 ve spojení s § 152 odst. 4 správního řádu nelze dále odvolat.

- Otisk úředního razítka -

Ing. Alena Vitásková v. r.
předsedkyně Energetického regulačního úřadu

Rozdělovník:

České Energetické Centrum Jih s.r.o. prostřednictvím

